

Оскар Вајлд

СЕБИЧНИ ЦИН

Илустровала
Ана Григорјев

Превела
Аника Дачић

— Laguna —

Сваког поподнева, после наставе у школи, деца су одлазила да се играју у Џиновој башти.

Била је то дивна велика башта са меканом зеленом травом. Трава је била прошарана цветовима лепим попут звезда, а у њој се налазило и дванаест брескви на којима су се у пролеће појављивали нежни ружичасти и бисерни пупољци, док су у јесен давале богат род. Птице су седеле на гранама и певале тако слатко, те су деца прекидала игру да их слушају. – О, како смо срећни овде! – довикивала су.

Једног дана Џин се вратио. Отишао је да посети свог пријатеља, корнишког трола, и код њега је остао седам година. Кад је прошло седам година, и кад му је испричао све што је имао, јер ни њихови разговори нису били без краја, одлучио је да се врати у замак. По повратку је затекао децу како се играју у башти.

– Шта радите овде?! – повикао је продорним гласом, а деца су се разбежала.

